

Nr 339.

Av herr **Frändén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående mjölkavgift, m. m.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 258 med förslag till förordning angående mjölkavgift äger Kungl. Maj:t i enlighet med §§ 3—5 från avgiftsskyldighet medgiva undantag där så med hänsyn till ringa produktion eller andra förhållanden finnes skäligt.

Då i stora trakter av framför allt Norrland blott i ringa grad producerad mjölk som ej förbrukas i hemmen säljes, i regel till mindre bemedlade arbetarfamiljer (andra kunder finnas endast i undantagsfall), kan ett ifrågasatt höjande av smörpriset genom den föreslagna mjölkavgiften icke bidra till mjölkprisets höjande i dessa trakter. Jag anser därför att såsom föreslagits Kungl. Maj:t äger medgiva undantag icke ger betryggande garanti för de orter jag här avser.

En klarare bestämmelse i förordningen om vilka som skola erlägga mjölkavgift eller därifrån undantagas bör föreskrivas.

Enligt min mening borde skyldigheten att erlägga mjölkavgift inskränkas till producenter boende inom de tillförsel- eller avsättningsområden som omslutas av den mejerierorganisation som enligt § 2 meddelar tillstånd att upptaga mjölkavgifter, samt mjölkproducenter boende utanför dessa områden helt undantagas från skyldigheten att erlägga mjölkavgifter.

Att såsom nu sker i stor omfattning uttaga mjölkavgifter ute i skogssocknarna och där inga mejerier finnas av till största delen fattiga arrendatorer och småbönder, kan väl icke vara riktigt, för att sända dessa man vågar säga syndapengar till smörexportörer i de sydligare delarna av landet, vilkas existens icke tillnärmelsevis är så prekär som de små jordbrukares, varom här är fråga.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i Kungl. Maj:ts förordning om mjölkavgifter bestämmes att endast mjölkproducenter boende inom mejerierorganisationernas tillförselområden åläggas betala mjölkavgifter.

Stockholm den 31 maj 1933.

A. O. Frändén.